

Nr 63.

Av herr **Lindhagen**, *innefattande instämmande i den av herr
Lundberg m. fl. väckta motionen nr 62.*

Undertecknad instämmer väsentligen i den motion (nr 62) rörande förbudslagstiftning, som väckts av K. Lundberg m. fl. På grund av erfarenhet har jag emellertid tillägnat mig den uppfattningen, att man bör undvika att påtvinga andra människor sina åsikter och förslag med makt, om det kan undvikas. Vad man vill vinna uppnås sällan därigenom eller försvåras och förvanskas åtminstone i hög grad. De sålunda tvingade påverkas också att alltjämt angripa vad på detta sätt genomförts. De motsätta sig även i sin vrede andra nyttiga saker, som utgå från samma håll. Partiväsandets brutaliteter äro ett av de väsentliga hindren för en fruktbar realpolitik.

Frågan om en förbudslagstiftning ligger i Sverige för närvarande på detta plan. I förevarande fall nödgas jag därför framföra en frångångse uppfattning om parlamentarisk taktik måhända skiljaktig mening. En förbudslagstiftning tror jag visserligen vara nödvändig såsom uppfostringsmedel för vinnande av allmän folknykterhet. Men i tillämpningen bör den för tillmötesgående av det ofantliga motståndet i vårt land mot densamma ordnas så, att de vid lagens trädande i kraft till mogen ålder komma personer (exempelvis åldersgränsen för valbarhet till första kammaren), som icke vilja eller kunna avlägga vanan, skola så länge de önska tillhandahållas en skäligen begränsad myckenhet alkoholhaltiga drycker i enlighet med grunderna för Stockholmssystemet eller någon liknande anordning. Sådant undantag bör dock ej medgivas, där hustrus och barns eller andra familjemedlemmars verkliga fördel därigenom åsidosättes.

Det är inte uteslutet att reformen just på detta sätt skall kunna genomföras och göra det utan uppslitande strider före och efteråt, under det att med maktpolitik allena det hela kanske till sist strandar eller genomfört snart ånyo upphäves.

Med uttalande av den önskan, att även förenämnda synpunkt liksom den även i motionen berörda nödiga hänsynen till dem, som kunna bliva avsevärt ekonomiskt lidande av förbudet, måtte komma under övervägande,

instämmer jag i förenämnda av K. Lundberg
m. fl. väckta förbudsmotion.

Stockholm den 24 januari 1917.

Carl Lindhagen.
